

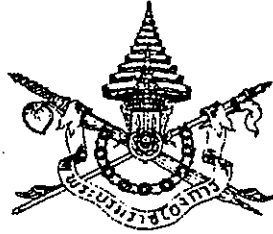

แผนยุทธศาสตร์

การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

จัดทำโดย
สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
ตุลาคม 2550

การสื่อสารเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในการพัฒนา
สร้างสรรคความเจริญก้าวหน้า รวมทั้งการรักษาความมั่นคงและ
ปลอดภัยของประเทศด้วย ยิ่งสมัยปัจจุบัน ที่สถานการณ์ของโลก
เปลี่ยนแปลงอยู่ทุกขณะ การติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์
ย่อมมีความสำคัญมากเป็นพิเศษ ทุกฝ่ายและทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กับการสื่อสารของประเทศ จึงควรจะได้ร่วมมือกันดำเนินงานและ
ประสานผลงานกันอย่างใกล้ชิดและสอดคล้อง ที่สำคัญ ควรจะได้
พยายามศึกษาค้นคว้าวิชาการและเทคโนโลยีอันทันสมัยให้ลึกซึ้งและ
กว้างขวาง แล้วพิจารณาเลือกเฟ้นส่วนที่ดี มีประสิทธิภาพแน่นอนมา
ปรับปรุงใช้ด้วยความฉลาดริเริ่ม ให้พอเหมาะพอสอดกับฐานะและสภาพ
ของบ้านเมืองของเรา เพื่อให้กิจการสื่อสารของชาติมีโอกาสได้พัฒนา
อย่างเต็มที่ และสามารถอำนวยความสะดวกแก่การสร้างเสริมเศรษฐกิจ
สังคม และเสถียรภาพของบ้านเมืองได้อย่างสมบูรณ์แท้จริง.

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

วันที่ 15 กรกฎาคม พุทธศักราช 2526

สารบัญ

หน้า

	สารจากประธานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร
คำนำ	
บทที่ 1	บทนำ ที่มาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น แนวทางการพัฒนากิจการโทรคมนาคมในแผนแม่บทกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. 2548 - 2550 วัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุ สมัครเล่น องค์ประกอบของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุ สมัครเล่น
บทที่ 2	ภาพรวมและสถานะการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น ความหมายของกิจการวิทยุสมัครเล่น วัตถุประสงค์ของกิจการวิทยุสมัครเล่น คุณสมบัติของนักวิทยุสมัครเล่น กิจการวิทยุสมัครเล่นในประเทศไทย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจการวิทยุสมัครเล่น บทบาทของนักวิทยุสมัครเล่นในประเทศไทย ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น ประเด็นท้าทายในการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น
บทที่ 3	ยุทธศาสตร์ แนวทาง และเป้าหมายการพัฒนากิจการวิทยุ สมัครเล่น
บทที่ 4	กลไกการบริหารแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล ภาคผนวก 1. พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ.2498 และที่แก้ไข เพิ่มเติม 2. กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง 3. ระเบียบคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ว่าด้วยกิจการวิทยุสมัครเล่น พ.ศ. 2550 4. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจการวิทยุสมัครเล่น

สารจากประธานกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์

การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม และต้องดำเนินการในลักษณะที่มีการกระจายการใช้ประโยชน์โดยทั่วถึงในกิจการต่าง ๆ ให้เหมาะสมแก่การเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ

เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรคลื่นความถี่ให้ภาคประชาชนได้ใช้และการสนับสนุนการใช้คลื่นความถี่ของภาคประชาชน คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้ตระหนักถึงความสำคัญและบทบาทของพนักงานวิทยุสมัครเล่นเกี่ยวกับ การพัฒนา การค้นคว้า ทดลอง ด้านวิชาการและเทคโนโลยีทางการสื่อสาร รวมทั้งบทบาทของพนักงานวิทยุสมัครเล่นในการช่วยเหลือสังคม และประเทศชาติ ทั้งในยามปกติและยามเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ จึงได้มีการปรับปรุงกฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวกับกิจการวิทยุสมัครเล่นเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปสนใจที่จะเข้ามาเป็นพนักงานวิทยุสมัครเล่นเพิ่มจำนวนมากขึ้น และพัฒนาพนักงานวิทยุสมัครเล่นทั้งความรู้ทางวิชาการ และปฏิบัติการด้านการสื่อสาร รวมทั้งส่งเสริมองค์กรวิทยุสมัครเล่นให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการวิทยุสมัครเล่น ดังนั้น การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะของภาคประชาชนที่พึงได้รับการจัดสรรและสนับสนุนให้ใช้คลื่นความถี่ รวมทั้งลักษณะการใช้คลื่นความถี่ที่ได้รับจัดสรรโดยอย่างน้อยภาคประชาชนนั้นต้องดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจเป็นสำคัญ รวมทั้งการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสนับสนุนให้มีการดำเนินกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างทั่วถึง การวิจัยและพัฒนาด้านโทรคมนาคม และการพัฒนาบุคลากรด้านกิจการโทรคมนาคม ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายต่อไป

พลเอก

(ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์)

ประธานกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สารจากกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

กิจการวิทยุสมัครเล่น เป็นกิจการที่ได้รับความนิยมอย่างมากจากบุคคลหลากหลายอาชีพ ทำให้มีอัตราการเจริญเติบโตของประชากรวิทยุสมัครเล่นเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากการเริ่มต้นในปี พ.ศ.2524 มีจำนวนนักวิทยุสมัครเล่นจำนวนไม่กี่ร้อยคน มาถึงวันนี้ได้มีจำนวนเป็นแสนคน บุคคลที่เข้ามาในแวดวงของกิจการวิทยุสมัครเล่น มีความแตกต่างกันหลายส่วน เช่น วัยที่แตกต่างกันมีตั้งแต่เด็กนักเรียนจนถึงผู้สูงอายุ มีการศึกษาที่แตกต่างกัน มีฐานะแตกต่างกัน และสิ่งที่สำคัญบางคนหรือบางกลุ่มก็มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันและมักได้ยินบางคนกล่าวว่ากิจการวิทยุสมัครเล่นมักถูกนำไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น

- กิจการที่มีไว้เพื่อเล่นวิทยุหรือมีวิทยุเอาไว้คุยเล่น
- กิจการที่มีไว้เพื่อประหยัดค่าโทรศัพท์ได้มากเพราะใช้วิทยุสมัครเล่นติดต่อแทนโทรศัพท์
- กิจการวิทยุสมัครเล่นมีไว้เพื่อแก้เหงา หรือแก้วุ่นได้ในขณะเดินทางไกล
- กิจการวิทยุสมัครเล่นคือสิ่งที่จะใช้เป็นเครื่องป้องกันในการใช้วิทยุและความถี่ที่ไม่ถูกต้องได้

จากตัวอย่างที่กล่าวมานี้ จึงควรที่จะต้องทำความเข้าใจในเบื้องต้นถึงกิจการวิทยุสมัครเล่นให้ชัดเจนก่อนว่ากิจการวิทยุสมัครเล่นเป็นกิจการที่ไม่ใช้ดำเนินการเพื่ออาชีพ และนักวิทยุสมัครเล่นทุกคนจะต้องเคารพและปฏิบัติตามกติกากฎที่วางไว้โดยเคร่งครัดทั้งต่อหน้าและลับหลัง อีกทั้งควรมีความตั้งใจที่จะเข้ามาช่วยวงการวิทยุสมัครเล่นให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป ไม่ควรตั้งใจเข้ามาเพื่อหาประโยชน์ในเชิงธุรกิจ ด้วยการหาช่องว่างของระเบียบหรือแง่ของกฎหมายที่อาจจะมียช่องว่างอยู่

นักวิทยุสมัครเล่นที่ดีควรมีความบริสุทธิ์ใจในการที่จะเข้ามาในวงการวิทยุสมัครเล่น เพื่อสร้างสรรค์สังคมให้ดีขึ้นเป็นตัวอย่างสำหรับคนรุ่นใหม่ต่อไป

คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมของประเทศ ได้กำหนดนโยบายและจัดทำแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมกิจการเฉพาะกิจ ในการสนับสนุนการใช้โครงข่ายโทรคมนาคมเฉพาะกิจที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ ทั้งในด้านการศึกษา การขนส่ง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันประเทศ การกุศลสาธารณประโยชน์ การพัฒนาสังคมและชุมชน เช่น กิจการวิทยุสมัครเล่น กิจการวิทยุภาคประชาชน เป็นต้น และกำหนดให้มีการเตรียมความพร้อมด้านโทรคมนาคมยามเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีระบบโทรคมนาคมฉุกเฉินโดยใช้วิทยุสมัครเล่น เพื่อรองรับการใช้งานในพื้นที่ที่เกิดอุบัติเหตุในขั้นต้น โดยการจัดทำแผนระยะสั้น และระยะยาว เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของระบบสำรองโทรคมนาคม และการบริหารจัดการระบบโทรคมนาคมในภาวะการเกิดภัยพิบัติ

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นสอดคล้องกับแผนแม่บทกิจการ
โทรคมนาคม คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์
การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นขึ้น โดยจัดทำเป็นหนังสือแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
กิจการวิทยุสมัครเล่น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือและแนวทางในการปฏิบัติงานให้บรรลุ
เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นให้มีการพัฒนาอย่าง
ต่อเนื่องและยั่งยืน

(ศาสตราจารย์เศรษฐพร คูศรีพิทักษ์)
กรรมการ

(นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข)
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุธรรม อยู่ในธรรม)
กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ)
กรรมการ

(นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ)
กรรมการ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

กิจการวิทยุสมัครเล่นในประเทศไทยได้ก่อตั้งขึ้นมา โดยกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจในกิจการวิทยุสื่อสารทั้งที่เป็นข้าราชการพลเรือน ทหาร และประชาชน เริ่มด้วยการที่เจ้าหน้าที่คณะทูตทหารของสหรัฐอเมริกาได้นำเครื่องวิทยุสื่อสารในย่านความถี่สมัครเล่น มาทดลองใช้ติดต่อสื่อสารกับทหารอเมริกันที่มาปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวในประเทศไทย และได้รวมตัวกันก่อตั้งสมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (Radio Amateur Society of Thailand : RAST) เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2507 ภายหลังได้เข้าเป็นสมาชิกของ International Amateur Radio Union : IARU แต่มิได้จดทะเบียนอย่างเป็นทางการ เนื่องจากขณะนั้นประเทศไทยไม่อนุญาตให้มีกิจการวิทยุสมัครเล่น ถึงแม้ว่าหลายฝ่ายจะได้พยายามผลักดันและประสานงานกับกรมไปรษณีย์โทรเลข (สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ สกทช. ในปัจจุบัน) เพื่อให้มีกิจการวิทยุสมัครเล่นขึ้นในประเทศไทยอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ขณะเดียวกันกรมไปรษณีย์โทรเลขก็ได้ประสานงานกับสภาความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อพิจารณาอนุญาตให้สามารถดำเนินกิจการวิทยุสมัครเล่นได้ กรมไปรษณีย์โทรเลขได้พยายามสนับสนุนโดยทำโครงการนำร่องก่อตั้งชมรมวิทยุอาสาสมัครหรือ VR ขึ้นในปี พ.ศ.2524 และได้ทำกิจกรรมช่วยสังคมโดยใช้สายสื่อสารวิทยุผ่านความถี่สมัครเล่นโดยอาศัยอำนาจเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตดำเนินการ จนกระทั่งได้รับความเห็นชอบ จึงได้เสนอคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) เพื่อพิจารณากำหนดระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยกิจการวิทยุสมัครเล่น พ.ศ. 2530 ซึ่ง กบถ. ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2530 ทำให้มีกิจการวิทยุสมัครเล่นในประเทศไทยอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

เดิมกิจการวิทยุสมัครเล่นอยู่ในความดูแลด้านการบริหารของคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) เป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับกิจการวิทยุสมัครเล่น และกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงต่อกิจการวิทยุสมัครเล่น ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งรวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนและการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น ควบคุมดูแลให้มีการดำเนินกิจการวิทยุสมัครเล่นโดยถูกต้องตามกฎหมายข้อบังคับ และมีระเบียบวินัย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคม และเมื่อได้มีการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 ได้มีการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมไปรษณีย์โทรเลขให้เป็นของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามมาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น ในปัจจุบันหน้าที่ความรับผิดชอบในการกำกับดูแลกิจการวิทยุสมัครเล่นจึงเป็นความรับผิดชอบของ กทช. อย่างไรก็ตาม เพื่อให้กิจการวิทยุสมัครเล่นสามารถพัฒนาและดูแลตนเองได้อย่างยั่งยืน กทช. เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการให้พนักงานวิทยุสมัครเล่นได้มีส่วนร่วมในการกำกับดูแลกันเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการ

สอดคล้องกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 และ 9 ซึ่งยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา และมุ่งเน้นหลักทางสายกลางในการพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับมากขึ้นในบทบาทสำคัญของกิจการวิทยุสมัครเล่น คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ 6/2550 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2550 มีมติเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น รวมทั้งให้จัดทำเป็นรูปเล่มเพื่อแจกจ่ายและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานของสำนักงาน กทช. ในการส่งเสริมและสร้างสรรค์ความรู้และคุณภาพของเยาวชนไทย และการช่วยเหลือสังคมในยามเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ กทช. ในฐานะผู้รับผิดชอบหลักมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ ได้กำหนดแนวทางสำคัญให้กิจการวิทยุสมัครเล่นให้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคง ประโยชน์สาธารณะ และการช่วยเหลือประเทศยามเกิดเหตุฉุกเฉินและภัยพิบัติ เป็นยุทธศาสตร์สำคัญในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2548 - 2550 รวมทั้งแผนกลยุทธ์สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. 2549 - 2550 ได้กำหนดกลยุทธ์เพื่อการพัฒนากิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ อาทิ การส่งเสริมกิจการวิทยุสมัครเล่น เพื่อเป็นข่ายสื่อสารรองรับกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติแห่งชาติ

คำนำ

เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 และเพื่อแสดงความจงรักภักดีแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งของงานมหามงคลในครั้งนี้ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จึงได้จัดทำหนังสือแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นขึ้น เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติในโอกาสดังกล่าว เพื่อให้ภาคีภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุสมัครเล่น ได้ทราบนโยบายและทิศทางการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นของประเทศไทย และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินแผนงาน โครงการ และกิจกรรม รวมทั้งจัดสรรทรัพยากรของหน่วยงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถและพัฒนาศักยภาพของกิจการวิทยุสมัครเล่น ตลอดจนพนักงานวิทยุสมัครเล่นไทยให้มีความรู้ความเข้าใจในเจตนารมณ์ของกิจการวิทยุสมัครเล่นอย่างแท้จริง สร้างพลังความเข้มแข็งเป็นกำลังสำคัญในการมีส่วนร่วมช่วยเหลือแก่เพื่อนพนักงานวิทยุสมัครเล่น ประชาชน สังคม และประเทศชาติ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นฉบับนี้มุ่งเน้นการเพิ่มบทบาทของกิจการวิทยุสมัครเล่น ให้เป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปัจจุบันที่ในบางพื้นที่ประสบปัญหาเหตุการณ์ความไม่สงบ หรือเกิดเหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยการเสริมสร้างและเตรียมความพร้อมของเครือข่ายวิทยุสมัครเล่นทั่วประเทศให้มีความเข้มแข็ง การส่งเสริมพัฒนาฐานความรู้ด้านโทรคมนาคมแก่พนักงานวิทยุสมัครเล่น การเพิ่มความแข็งแกร่งด้านคุณธรรม และจริยธรรมแก่พนักงานวิทยุสมัครเล่น การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร การปรับโครงสร้างบุคลากรการกฏระเบียบ เพื่อส่งเสริมให้องค์กรกิจการวิทยุสมัครเล่นดูแลตนเองได้อย่างยั่งยืน

คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ในฐานะหน่วยกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม เล็งเห็นถึงความสำคัญของกิจการวิทยุสมัครเล่นต่อการพัฒนาประเทศ จึงได้กำหนดให้มีการส่งเสริมบทบาทของกิจการวิทยุสมัครเล่นไว้ในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2548 – 2550 อาทิ การส่งเสริมการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการศึกษา วัฒนธรรม สาธารณสุข ความมั่นคง สาธารณะประโยชน์ การมีส่วนร่วมของประชาชน และการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนและอาสาสมัครในการเฝ้าระวังสาธารณภัย เช่น การจัดตั้งศูนย์ฉุกเฉินสำหรับกิจการวิทยุสมัครเล่น เป็นต้น พร้อมทั้งบรรจุแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนที่สำคัญไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นนี้

ดังนั้น กทช. หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นฉบับนี้ จะเป็นกรอบแนวทางการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นของประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นช่วงของการวางรากฐานความเข้มแข็งของกิจการวิทยุสมัครเล่น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสู่ระดับมาตรฐานสากลในระยะต่อไป

คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การดำเนินการตามวรรคสองต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชน ในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

แนวคิดดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของการปฏิรูปและการนำคลื่นความถี่ซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารสาธารณะ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและประเทศชาติ ทั้งในด้านปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการบริหารคลื่นความถี่

กิจการวิทยุสมัครเล่นเป็นกิจการหนึ่งที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต้องใช้คลื่นความถี่ที่สมควรได้รับการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา ด้วยเหตุที่มีความสำคัญและมีผู้ให้ความสนใจอย่างมากมาโดยตลอด ในแง่ของการเป็นงานอดิเรกที่มุ่งเน้นการศึกษา ค้นคว้าวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม และมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือสังคมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติที่มักเกิดขึ้นโดยไม่อาจคาดการณ์ล่วงหน้า บางครั้งก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและประเทศชาติอีกด้วย

1.2 แนวทางการพัฒนากิจการโทรคมนาคมในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม

เพื่ออนุรักษ์การตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2543 กทช. ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารคลื่นความถี่ และกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของประเทศ ได้จัดทำแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2548 – 2550 ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางหลักกรอบ และทิศทางในการกำกับดูแลการบริหารจัดการกิจการโทรคมนาคมของประเทศให้

มีประสิทธิภาพ ในการเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ก้าวรอกไปอนุญาต ประกอบกิจการโทรคมนาคม การบริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึง การเชื่อมต่อ โครงข่ายโทรคมนาคม การคุ้มครองผู้ใช้บริการ การส่งเสริมการศึกษา วัฒนธรรม ความ มั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางสำคัญแนวทางหนึ่งที่กำหนดในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2548 - 2550 ที่กล่าวถึงการพัฒนาการช่วยเหลือสังคม โดยอาศัยเครือข่ายและความ เข้มแข็งของกิจการวิทยุสมัครเล่นเป็นพลังสำคัญ ได้แก่ การพัฒนากิจการวิทยุ สมัครเล่น เพื่อเป็นช่องทางการสื่อสารไปสู่การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ความมั่นคง สาธารณะประโยชน์ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ช่วยเหลือและพัฒนาสังคมท้องถิ่นและประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน หรือภัยพิบัติ

ดังนั้น เพื่อให้กิจการวิทยุสมัครเล่นของประเทศซึ่งเป็นกิจการที่มีประโยชน์ทั้ง ในด้านวิชาการ และการสมานสามัคคีรวมพลังเป็นหนึ่งในการมีส่วนร่วมสำคัญช่วยเหลือสังคม และประเทศ เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์แห่งกฎหมาย กทช. ได้ตระหนักถึงความสำคัญ ในการเร่งส่งเสริมกิจการวิทยุสมัครเล่นของประเทศให้ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวหน้า ต่อเนื่อง และยั่งยืน จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น เพื่อใช้ เป็นแนวทางในการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น สำหรับหน่วยงาน องค์กรวิทยุสมัครเล่น และพนักงานวิทยุสมัครเล่นได้นำไปใช้ปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน

2. วัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ดังนี้คือ

- 2.1 เพื่อให้กิจการวิทยุสมัครเล่นเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน สังคม และ ประเทศชาติ ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์ สาธารณะอื่นๆ
- 2.2 เพื่อให้กิจการวิทยุสมัครเล่นของประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้า เข้มแข็ง และพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน
- 2.3 เพื่อให้ภาคีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุสมัครเล่นมองภาพการ พัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นในทิศทางเดียวกัน และสามารถเตรียมการในส่วนที่ เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน
- 2.4 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบ และติดตามผลความก้าวหน้าในการพัฒนา กิจการวิทยุสมัครเล่นในภาพรวม รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการปรับทิศทางการ พัฒนาในระยะต่อไป

3. องค์ประกอบของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นนี้ ได้มีการระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุสมัครเล่นต่าง ๆ ได้แก่ สมาคมวิทยุสมัครเล่น พนักงานวิทยุสมัครเล่น นักวิชาการ โดยการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ มาใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทางการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นในแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น มีองค์ประกอบดังนี้

บทที่ 1 : บทนำ

ประกอบด้วยที่มา วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบของแผนยุทธศาสตร์

บทที่ 2 : ภาพรวมและสถานะการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

ประกอบด้วย ความเป็นมา สถานะ บทบาทของกิจการวิทยุสมัครเล่นไทย ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

บทที่ 3 : แนวทางการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ แนวทาง เป้าหมายการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น ระยะเวลาดำเนินโครงการ

บทที่ 4 : การติดตามประเมินผล และการรายงานผลการดำเนินการตามแผน

บทที่ 2

ภาพรวมและสถานะการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

กิจการวิทยุสมัครเล่นเป็นการสื่อสารโทรคมนาคมประเภทหนึ่งที่น่าได้ว่ามีประชาชนทั่วโลกจำนวนมากให้ความสนใจศึกษา ค้นคว้า และวิจัยเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคมในแง่มุมมองของการเป็นงานอดิเรกมาเป็นเวลาช้านาน โดยในหลายประเทศต่างยอมรับและเห็นว่า กิจกรรมของพนักงานวิทยุสมัครเล่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ และมีส่วนในการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการสื่อสารได้จริง ดังนั้นหลายประเทศจึงได้ส่งเสริมและพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น เพื่อให้ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนของประเทศได้ให้ความสนใจในกิจการวิทยุสมัครเล่นมากยิ่งขึ้น

การกำหนดแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น จำเป็นต้องศึกษาภาพรวม และสถานะของการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยการวิเคราะห์ข้อมูลความเป็นมา และสภาวะแวดล้อมภายนอกภายในที่เกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุสมัครเล่น ทั้งในส่วนที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดต่อการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น ดังนี้

1. ความหมายของกิจการวิทยุสมัครเล่น

ข้อบังคับวิทยุของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ได้ให้คำนิยามคำว่า "กิจการวิทยุสมัครเล่น" หมายถึง กิจการที่ดำเนินการโดยพนักงานวิทยุสมัครเล่นที่ได้รับอนุญาตจากทางรัฐหรือส่วนราชการ เพื่อติดต่อถึงกัน ฝึกฝนตนเอง ทดลอง ทดสอบทางวิชาการ วิทยุคมนาคม เพื่อจุดประสงค์ในการเพิ่มพูนความรู้และวิชาการ โดยไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านธุรกิจ การเงิน และการเมือง

นอกจากนี้ มาตรา 25 ของข้อบังคับวิทยุระหว่างประเทศยังได้บัญญัติข้อบังคับเกี่ยวกับวิทยุสมัครเล่นสำหรับประเทศภาคีได้ใช้ปฏิบัติไว้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (1) บุคคลใดก็ตามที่ประสงค์จะได้รับใบอนุญาต เพื่อใช้เครื่องมือสื่อสารในสถานีวิทยุสมัครเล่น จะต้องแสดงความสามารถว่าตนเองสามารถส่งได้ถูกต้องด้วยมือ และรับได้ถูกต้องด้วยหู ซึ่งข้อความที่เป็นสัญญาณวิทยุโทรเลขรหัสมอร์สอย่างไรก็ตาม รัฐบาลของประเทศที่เกี่ยวข้องกับผู้นั้นอาจยกเว้นให้ได้ในกรณีที่สถานีวิทยุสมัครเล่นนั้นๆ ใช้ความถี่วิทยุสูงกว่า 30 MHz
- (2) รัฐบาลของแต่ละประเทศจะดำเนินการเท่าที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อทดสอบความรู้ความสามารถทางวิชาการของบุคคลใด ที่ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของสถานีวิทยุสมัครเล่นก็ได้

ดังนั้น เจตนารมณ์ที่แท้จริงของกิจการวิทยุสมัครเล่นจึงมุ่งเน้นให้พนักงานวิทยุสมัครเล่นทุ่มเทให้ความสนใจ ศึกษา ฝึกหัด ฝึกฝน เพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์สื่อสาร รวมทั้งเทคโนโลยีการสื่อสาร โดยมีได้มุ่งหวังเพื่อธุรกิจผลประโยชน์ทางการเงิน หากแต่ผลสัมฤทธิ์สำคัญประการหนึ่งของกิจการวิทยุสมัครเล่น คือ การพัฒนาบุคลากรด้านการสื่อสาร ทั้งนี้ ความรู้ความสามารถของพนักงานวิทยุสมัครเล่นในแต่ละประเทศจึงจำเป็นต้องได้รับการรับรอง เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณภาพ และมาตรฐานที่เป็นสากล

2. วัตถุประสงค์ของกิจการวิทยุสมัครเล่น

กิจการวิทยุสมัครเล่นมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดนักคิด นักประดิษฐ์ในด้านการสื่อสาร และการใช้ประโยชน์ทางความถี่วิทยุ
- 2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนในการศึกษา ทดลอง และการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวด้านวิชาการสื่อสารกับประชาชนและสถานศึกษา
- 2.3 เพิ่มพูนบุคลากรของประเทศชาติที่มีความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติด้านการสื่อสารทางความถี่วิทยุอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
- 2.4 ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกของการมีส่วนร่วมในการรักษาและใช้ความถี่ซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ
- 2.5 เพื่อเป็นข่ายสื่อสารสาธารณะสำรองกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ
- 2.6 เพื่อสร้างชื่อเสียงของประเทศให้เป็นที่รู้จักในวงการวิทยุสมัครเล่นระหว่างประเทศ

ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา วงการวิทยุสมัครเล่นมักให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือสังคม เป็นกิจกรรมหลัก อย่างไรก็ตาม เพื่อให้กิจการวิทยุสมัครเล่นได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้องและยั่งยืนตามเจตนารมณ์ จึงควรให้ความสำคัญกับการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาในเชิงวิชาการควบคู่ไปพร้อมกับการช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติ ทั้งนี้ ในส่วนของการช่วยเหลือสังคม ถึงแม้ว่าจะมีหน่วยงานของรัฐและข่ายวิทยุเพื่อสาธารณะประโยชน์ สาธารณะกุศล และกิจการความถี่สำหรับประชาชน (CB : Citizen Band) ที่ให้การสนับสนุนข่ายสื่อสารหลักกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติอยู่แล้ว การปลูกฝังจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรมในการมุ่งเน้นการปฏิบัติตนเพื่อส่วนรวม ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากความถี่วิทยุสมัครเล่นเป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงควบคู่กันไป

3. คุณสมบัติของพนักงานวิทยุสมัครเล่น

การเป็นพนักงานวิทยุสมัครเล่นที่ดีควรมีคุณสมบัติต่างๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับ ในวงการวิทยุสมัครเล่นทั่วไป ในระดับสากลพนักงานวิทยุสมัครเล่นชาวอเมริกันชื่อ นายพอล เอ็ม.

ซีกัล (PAUL M. SEGAL) สัญญาณเรียกขาน W9EEA ได้รวบรวมคุณสมบัติของพนักงานวิทยุสมัครเล่นที่ดีไว้ดังนี้

- 3.1 พนักงานวิทยุสมัครเล่นต้องคำนึงถึงผู้อื่น โดยไม่ตั้งใจใช้ความถี่ไปลดทอนความพึงพอใจของสถานีอื่น
- 3.2 พนักงานวิทยุสมัครเล่นต้องเป็นผู้ที่มีความจริงใจ ให้การส่งเสริมและช่วยเหลือพนักงานวิทยุสมัครเล่น ชมรม และสมาคมในท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้แทนของพนักงานวิทยุสมัครเล่นทั้งปวง
- 3.3 พนักงานวิทยุสมัครเล่นเป็นผู้รักความก้าวหน้า ติดตามเทคโนโลยีอยู่เสมอ และปรับปรุงสถานีวิทยุให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและพร้อมใช้งานได้ทันที
- 3.4 พนักงานวิทยุสมัครเล่นเป็นผู้ที่มีอัธยาศัยดีมีความเป็นมิตร โดยยินดีส่งข้อความอย่างซื่อๆ เมื่อได้รับการร้องขอ ให้คำแนะนำแก่พนักงานวิทยุสมัครเล่น และให้คำปรึกษาอย่างมีอัธยาศัย ให้ความช่วยเหลืออย่างเอื้ออารี ให้ความร่วมมือและคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น
- 3.5 พนักงานวิทยุสมัครเล่นเป็นผู้มีดุลยภาพ มีความพอดีโดยคิดอยู่เสมอว่าวิทยุสมัครเล่นเป็นงานอดิเรก จึงไม่ปล่อยให้เกิดความเสียหายต่อภารกิจที่ต้องรับผิดชอบทั้งต่อครอบครัว อาชีพ การศึกษา และสังคม
- 3.6 พนักงานวิทยุสมัครเล่นเป็นผู้มีความรักชาติ พร้อมเสมอที่จะใช้ความรู้ความสามารถและใช้สถานีวิทยุสมัครเล่นเพื่อรับใช้ประเทศชาติและสังคม

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมวิทยุสมัครเล่นเป็นกิจกรรมการสื่อสารโทรคมนาคมระดับชาติ ที่มีการกำหนดนิยาม วัตถุประสงค์ และหลักเกณฑ์ที่นำมาใช้ปฏิบัติเป็นมาตรฐานสากลเดียวกัน จากคุณสมบัติของพนักงานวิทยุสมัครเล่นที่ดีที่ได้มีการรวบรวมและกำหนดไว้ทั้งระดับสากลและระดับประเทศในทางกฎหมาย มีข้อกำหนดที่สำคัญสำหรับพนักงานวิทยุสมัครเล่น ได้แก่ ความเป็นผู้มีมารยาท วินัย ปฏิบัติตามกฎหมาย การติดต่อสื่อสาร ความใฝ่รู้มุ่งศึกษา วิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร และความเป็นผู้มีความรักชาติ ช่วยเหลือสังคมส่วนรวมและประเทศชาติ ซึ่งมีความจำเป็นต้องส่งเสริมประชาสัมพันธ์ และปลูกฝังคุณสมบัติที่ดีแก่นักวิทยุสมัครเล่นยึดถือเป็นค่านิยมหลักในการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักวิทยุสมัครเล่นรุ่นต่อไป

4. กิจกรรมวิทยุสมัครเล่นในประเทศไทย

4.1 ความเป็นมา

กิจกรรมวิทยุสมัครเล่นในประเทศไทยได้ก่อตั้งขึ้นมา โดยกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจในกิจการวิทยุสื่อสารทั้งที่เป็นข้าราชการพลเรือน ทหาร และประชาชน เริ่มด้วยการที่เจ้าหน้าที่คณะทูตทหารของสหรัฐอเมริกาได้นำเครื่องวิทยุสื่อสารในย่านความถี่สมัครเล่นมาทดลองใช้ติดต่อสื่อสารกับทหารอเมริกันที่มาปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวในประเทศไทย และ

ได้รวมตัวกันก่อตั้งสมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (Radio Amateur Society of Thailand : RAST) เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2507 ภายหลังจากได้เข้าเป็นสมาชิกของ International Amateur Radio Union : IARU แต่มิได้จดทะเบียนอย่างเป็นทางการ เนื่องจากขณะนั้นประเทศไทยไม่อนุญาตให้มีกิจการวิทยุสมัครเล่น ถึงแม้ว่าหลายฝ่ายจะ ได้พยายามผลักดันและประสานงานกับกรมไปรษณีย์โทรเลข (สำนักงานคณะกรรมการ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ สกทช. ในปัจจุบัน) เพื่อให้มีกิจการวิทยุสมัครเล่นขึ้นใน ประเทศไทยอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยในระยะแรกมีการจัดประชุมชี้แจงเพื่อให้ทาง ราชการได้เห็นความสำคัญของกิจการวิทยุสมัครเล่น แต่ก็ยังไม่สามารถเปิดให้มีกิจการ วิทยุสมัครเล่นได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย เพราะขณะนั้นประเทศไทยยังมีปัญหา เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศอยู่

สมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทยได้พยายามผลักดันเพื่อให้มีกิจการวิทยุ สมัครเล่นขึ้นในประเทศอย่างถูกต้อง แต่ไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากในขณะนั้น กรมไปรษณีย์โทรเลขยังขาดเครื่องมือตรวจสอบและบุคลากรที่จะต้องควบคุมดูแลกิจการ วิทยุสมัครเล่นอย่างใกล้ชิด วันที่ 5 ธันวาคม 2524 พล.ต.ต.สุชาติ เผือกสกนธ์ อธิบดี กรมไปรษณีย์โทรเลข ได้จัดตั้งชมรมวิทยุอาสาสมัคร (Voluntary Radio : VR) เพื่อให้ สมาชิกชมรมวิทยุอาสาสมัครที่ผ่านการสอบและสอบประวัติจากตำรวจสันติบาล และสำนัก ข้าราชการแห่งชาติแล้วเข้ามาเป็นสมาชิกได้ใช้วิทยุสื่อสาร โดยมีศูนย์ควบคุมข่าย “ศูนย์สาย ลม” ตั้งอยู่ที่กรมไปรษณีย์โทรเลข โดยให้นักวิทยุที่มีเครื่องวิทยุไม่ถูกต้องนำเครื่องวิทยุไป ตรวจสอบเพื่อจดทะเบียนและออกใบอนุญาตให้ใช้วิทยุคมนาคมอย่างถูกต้อง การติดต่อสื่อสารทางวิทยุของ VR โดยใช้ความถี่ผ่านวิทยุสมัครเล่นเพียง 3 ช่อง เป็นการ ริเริ่มช่วยเหลือสังคมในการรายงานข่าวจราจรและแจ้งข่าวอาชญากรรม ซึ่งเป็นประโยชน์ ต่อสังคมอย่างมาก ขณะเดียวกันกรมไปรษณีย์โทรเลขก็ได้พยายามแสดงผลงานให้เป็น ที่ประจักษ์ และได้ประสานงานกับสภาความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อพิจารณาอนุญาตได้สามารถ ดำเนินกิจการวิทยุสมัครเล่นได้ จนกระทั่งได้รับความเห็นชอบ จึงได้เสนอคณะกรรมการ ประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) เพื่อพิจารณากำหนดระเบียบ คณะกรรมการว่าด้วยกิจการวิทยุสมัครเล่น พ.ศ. 2530 ซึ่ง กบถ. ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2530 ทำให้มีกิจการวิทยุสมัครเล่นในประเทศไทยอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ในกรณีนี้มีผลให้ชมรมวิทยุอาสาสมัครของกรมไปรษณีย์โทรเลขถูกยกเลิกตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2531 และจากระเบียบ กบถ. ฉบับนี้ บรรดากิจการที่กรมไปรษณีย์โทรเลขได้ ดำเนินอยู่ในโครงการนักวิทยุอาสาสมัครหรือ VR ได้ถูกยกเลิก โดยให้ปรับสถานะเป็นนัก วิทยุสมัครเล่น โดยให้ยกเลิกสัญญาเรียกขาน VR แล้วออกสัญญาเรียกขานสากลเป็น HS , E2 และออกใบอนุญาตเป็นพนักงานวิทยุสมัครเล่นอย่างสมบูรณ์ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2531 เป็นต้นมา

4.2 แนวทางสู่วงการวิทยุสมัครเล่น

ในระยะต่อมากิจการวิทยุสมัครเล่นเป็นที่นิยมและได้รับความสนใจจากประชาชน จำนวนมาก มีผู้สนใจเข้าสู่วงการวิทยุสมัครเล่น เพื่อศึกษา ค้นคว้า ฝึกหัด เพิ่มพูนความรู้

ในการด้านการสื่อสาร ภายใต้การบริหารจัดการด้านนโยบายของกรมไปรษณีย์โทรเลข จนกระทั่งมีการเปลี่ยนสถานะเป็นสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ในปัจจุบัน ทำให้กิจการวิทยุสมัครเล่นเจริญก้าวหน้าและเติบโตอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งในปัจจุบันมีจำนวนพนักงานวิทยุสมัครเล่นที่ได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานวิทยุสมัครเล่นประมาณ 179,100 คน (31 ธันวาคม 2549) ทั้งนี้ ผู้ที่ต้องการเป็นพนักงานวิทยุสมัครเล่นจะต้องได้รับประกาศนียบัตรพนักงานวิทยุสมัครเล่น จากคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ โดยผ่านขั้นตอนที่รับรองความรู้ความสามารถในการเป็นพนักงานวิทยุสมัครเล่นในวิธีต่าง ๆ ตามที่กำหนด เช่น การสอบ การอบรมและสอบ และการอบรม เป็นกรณีพิเศษ และเมื่อได้รับประกาศนียบัตรแล้วสามารถยื่นขอใบอนุญาตพนักงานวิทยุสมัครเล่นได้

4.3 การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นที่ผ่านมา

ถึงแม้ระยะเวลาเกือบ 20 ปีที่ผ่านมา กิจการวิทยุสมัครเล่นจะเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในหมู่ประชาชนหลายกลุ่ม การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นประสบปัญหาและอุปสรรคบางประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการบริหารจัดการขององค์กรวิทยุสมัครเล่นที่มีเครือข่ายอยู่ทั่วประเทศ การสร้างความเข้าใจที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์เดียวกันของกลุ่มคนจำนวนมาก ข้อจำกัดด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลให้การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นหยุดชะงักเป็นระยะ และมีนโยบายที่จะส่งเสริมกิจการวิทยุสมัครเล่นอย่างจริงจัง เป็นรูปธรรมที่ยั่งยืน

4.4 นโยบายการส่งเสริมการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับมากขึ้นในบทบาทสำคัญของกิจการวิทยุสมัครเล่นในการส่งเสริมและสร้างสรรค์ความรู้และคุณภาพของเยาวชนไทย และการช่วยเหลือสังคมประเทศไทยในยามเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ กทช. ในฐานะผู้รับผิดชอบหลักมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ มีกำหนดแนวทางสำคัญให้กิจการวิทยุสมัครเล่นมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคง ประโยชน์สาธารณะ และการช่วยเหลือประเทศยามเกิดเหตุฉุกเฉินและภัยพิบัติ เป็นยุทธศาสตร์สำคัญในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2548 - 2550 รวมทั้งแผนกลยุทธ์สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. 2549 - 2550 ได้กำหนดกลยุทธ์เพื่อการพัฒนากิจการโทรคมนาคมเฉพาะกิจ อาทิ การส่งเสริมกิจการวิทยุสมัครเล่น เพื่อเป็นข่ายสื่อสารรองรับกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ

4.5 กฎหมายวิทยุคมนาคม

เดิมการบริหารจัดการกิจการวิทยุสมัครเล่นเป็นการดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามความในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ ว่าด้วยกิจการวิทยุสมัครเล่น พ.ศ. 2530 เป็นหลัก ปัจจุบัน สำนักงาน กทช. ได้

มีการปรับปรุงกฎระเบียบเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเอื้อให้กิจกรรมกีฬาสัมผัสได้มีการพัฒนาและเติบโตอย่างเต็มที่ ให้มีการจัดตั้งคณะทำงานพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และปรับปรุงแก้ไขระเบียบเพื่อการพัฒนาการแข่งขัน โดยมืองค์กรกีฬาสัมผัสได้ นักกีฬาสัมผัสได้ผู้สนใจ เข้ามามีส่วนร่วมเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการพิจารณาในฐานะภาคประชาชนในการกำหนดทิศทางของกิจกรรมกีฬาสัมผัสได้ ให้เป็นไปอย่างโปร่งใส และมีส่วนร่วมของภาคประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดโดยออกเป็นระเบียบคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ว่าด้วยกิจกรรมกีฬาสัมผัสได้ พ.ศ. 2550

5. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจกรรมกีฬาสัมผัสได้

ถึงแม้ว่ากิจกรรมกีฬาสัมผัสได้จะเป็นเสมือนกิจการที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มคนเพียงกลุ่มหนึ่ง แต่ก็มีภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องทั้งในส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งในการกำหนดมาตรการภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจกรรมกีฬาสัมผัสได้ จำเป็นต้องพิจารณาถึงบทบาทและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมกีฬาสัมผัสได้ เพื่อสร้างการยอมรับและร่วมกันดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน ในอันที่จะรองรับการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมกีฬาสัมผัสได้ สรุปได้ดังนี้

5.1 องค์การกำกับดูแล เดิมกิจกรรมกีฬาสัมผัสได้ดำเนินการอยู่ในความดูแลด้านการบริหารของคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) เป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาสัมผัสได้ และกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงต่อกิจกรรมกีฬาสัมผัสได้ ตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งรวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนและการพัฒนากิจกรรมกีฬาสัมผัสได้ ควบคุมดูแลให้มีการดำเนินกิจกรรมกีฬาสัมผัสได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับ และมีระเบียบวินัย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคม และเมื่อได้มีการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 ได้มีการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมไปรษณีย์โทรเลขให้เป็นของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามมาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น ในปัจจุบันหน้าที่ความรับผิดชอบในการกำกับดูแลกิจกรรมกีฬาสัมผัสได้จึงเป็นความรับผิดชอบของ กทช. อย่างไรก็ตาม เพื่อให้กิจกรรมกีฬาสัมผัสได้สามารถพัฒนาและดูแลตนเองได้อย่างยั่งยืน กทช. เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการให้พนักงานกีฬาสัมผัสได้มีส่วนร่วมในการกำกับดูแลตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 และ 9 ซึ่งยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา และมุ่งเน้นหลักทางสายกลางในการพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

5.2 องค์กรกีฬาสัมผัสได้ ได้แก่ สมาคม/ชมรมกีฬาสัมผัสได้ ซึ่งเป็นองค์กรที่ได้รับการรับรองจาก สกทช. (กรมไปรษณีย์โทรเลขเดิม) เพื่อทำหน้าที่ประสานงานและ

กำกับดูแลพนักงานวิทยุสมัครเล่น และบริหารสถานีวิทยุสมัครเล่นควบคุมข่ายในจังหวัดต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งสิ้น 75 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549) โดยองค์กรหลักระดับประเทศคือ สมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (RAST) ซึ่งเป็นสมาชิกของสหภาพวิทยุสมัครเล่นระหว่างประเทศ (IARU) และ สกทช. (กรมไปรษณีย์โทรเลขเดิม) รับรองให้ดำเนินการในฐานะตัวแทนของพนักงานวิทยุสมัครเล่นไทยในการประชุมระหว่างประเทศ

5.3 พนักงานวิทยุสมัครเล่น จำแนกได้เป็น 3 ระดับ คือ 1) พนักงานวิทยุสมัครเล่นขั้นต้น 2) พนักงานวิทยุสมัครเล่นขั้นกลาง และ 3) พนักงานวิทยุสมัครเล่นขั้นสูง ในแต่ละชั้นมีความแตกต่างกันในพื้นฐานความรู้และสิทธิในการใช้ความถี่วิทยุในการรับ-ส่งข่าวสารผ่านเครื่องวิทยุคมนาคมตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากพนักงานวิทยุสมัครเล่นจะเป็นเสมือนผู้ใช้บริการในกิจการวิทยุสมัครเล่นแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นผู้ศึกษา ค้นคว้าวิจัยพัฒนาเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร เป็นอาสาสมัครในการประสานงานช่วยเหลือกรณีเกิดภัยพิบัติ เช่น การเกิดพายุเฮอร์นีย์ ในปี 2532 และเกิดคลื่นสึนามิ ในปี 2547 เป็นต้น อันเป็นเจตนารมณ์หลักของกิจการวิทยุสมัครเล่นอีกด้วย ดังนั้น การจัดทำแนวทางการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น จำเป็นต้องครอบคลุม และตอบสนองการใช้งานของพนักงานวิทยุสมัครเล่นทุกกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้นำเข้าอุปกรณ์วิทยุคมนาคม ในช่วงที่มีการเจริญเติบโตของกิจการวิทยุสมัครเล่น ทำให้มีผู้ผลิตอุปกรณ์ได้มีการประดิษฐ์คิดค้นสายอากาศ แหล่งจ่ายกระแสไฟฟ้า รวมทั้งระบบทวนสัญญาณ (Repeater) ขึ้นใช้งานจนสามารถผลิตออกจำหน่ายได้ รวมทั้ง มีผู้จำหน่าย และผู้นำเข้าอุปกรณ์วิทยุคมนาคมเป็นจำนวนมากหลายราย บางรายเป็นผู้ผลิตอุปกรณ์วิทยุคมนาคมทดแทนการนำเข้า และมีการส่งออกอีกด้วย ซึ่งถือเป็นกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญนอกเหนือจากบทบาทหลักแล้วยังเป็นกลุ่มผู้มีบทบาทในการประสานงานระหว่างหน่วยกำกับดูแลกับพนักงานวิทยุสมัครเล่นอีกด้วย

5.5 องค์กรระหว่างประเทศ กิจการวิทยุสมัครเล่นเป็นกิจกรรมสากลระดับโลก โดยมีองค์กรระหว่างประเทศเกี่ยวข้องโดยตรง อาทิ สหภาพวิทยุสมัครเล่นระหว่างประเทศ (International Amateur Radio Union : IARU) มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนกิจการวิทยุสมัครเล่นทั่วโลก ดูแลและประสานงานกิจกรรมวิทยุสมัครเล่นของสมาชิกตลอดจนเข้าร่วมประชุมกับสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ เพื่อให้ความเห็นในกิจการวิทยุสมัครเล่น องค์กรประสานงานและแหล่งข้อมูลดาวเทียมสมัครเล่น (The Radio Amateur Satellite Corporation : AMSAT) เป็นองค์กรเอกชนทำหน้าที่ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับกิจการดาวเทียมสำหรับกิจการวิทยุสมัครเล่น เป็นต้น

5.6 สื่อประชาสัมพันธ์ กิจการวิทยุสมัครเล่นเป็นกิจการหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจในการนี้มีกลุ่มประชาสัมพันธ์ที่ทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสารความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

กิจการวิทยุสมัครเล่น เช่น นักข่าว นักจัดรายการ ซึ่งมีผลกระทบในด้านการส่งเสริมภาพลักษณ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจการวิทยุสมัครเล่นได้

5.7 สถาบันการศึกษา ปัจจุบันสถาบันการศึกษาเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญที่ได้รับ การยอมรับว่า มีบทบาทในการส่งเสริมความรู้ จริยธรรมอันดีแก่เยาวชน รวมทั้งสามารถผลิตบุคลากรด้านการสื่อสารที่มีคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. บทบาทของนักวิทยุสมัครเล่นในประเทศไทย

จากการที่ประเทศไทยได้อนุญาตให้มีกิจการวิทยุสมัครเล่นขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 จนถึงปัจจุบัน ได้มีพนักงานวิทยุสมัครเล่นเพิ่มจำนวนขึ้นโดยเฉพาะขั้นต้นเป็นอย่างมาก กิจกรรมของพนักงานวิทยุสมัครเล่นได้ช่วยสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงของประเทศทั้ง ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ดังนี้

6.1 ด้านการเมืองการปกครอง

- 6.1.1 การเข้าร่วมเป็นองค์ประกอบของศูนย์ประสานงานปฏิบัติการ เตรียมพร้อมด้านการสื่อสาร โดยผู้แทนสมาคม/ชมรมวิทยุสมัครเล่น
- 6.1.2 การช่วยเหลือทางราชการในการเฝ้าฟังและรายงานข่าเหตุการณ์ สำคัญ เช่น ข่าวภัยพิบัติ สาธารณภัย อาชญากรรม ฯลฯ การช่วยเหลือค้นหาผู้ประสบภัยทั้งทางอากาศ และทางทะเล ตลอดจนช่วยลดปัญหาและป้องกันอาชญากรรม ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ทาง ราชการ
- 6.1.3 การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม บทบาทของพนักงานวิทยุสมัครเล่นซึ่งกระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ สามารถใช้วิทยุรับส่งรายงาน ข่าวสารเพื่อรายงานความเสียหายหรือความผิดปกติของสาธารณูปโภค รายงานสภาพจราจร การแจ้งข่าวอาชญากรรม เช่น โครงการสายตรวจร่วมตำรวจ 191 และวี อาร์ การรายงานข่าวจราจร การเป็น สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมของตำรวจ เป็นต้น

6.2 ด้านเศรษฐกิจ

- 6.2.1 ส่งเสริมธุรกิจการค้าเครื่องวิทยุคมนาคมและอุปกรณ์สื่อสารอย่าง กว้างขวาง เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในแง่ของการให้บริการและ การค้าขาย

6.3 ด้านสังคม และการศึกษา

- 6.3.1 ก่อให้เกิดการพัฒนาตนเองของพนักงานวิทยุสมัครเล่น โดยการ แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และความคิดเห็นรวมทั้งข้อมูล

ข่าวสาร ซึ่งอาจได้จากการทดลองด้วยตนเอง หรือการเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

- 6.3.2 การติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างรวดเร็ว และทั่วถึง มีส่วนช่วยเผยแพร่ข่าวสารความรู้ พัฒนาการศึกษา วัฒนธรรม สาธารณสุข ความมั่นคง และประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ ให้แก่สังคมท้องถิ่น เช่น การพัฒนาบุคลากรด้านการสื่อสารเพื่อเป็นกำลังสำรองช่วยเหลือสังคมในภาวะปกติและภาวะฉุกเฉิน การใช้วิทยุสื่อสารช่วยติดต่อประสานงานให้หน่วยแพทย์ การสนับสนุนกิจกรรมทางสังคม เช่น รายงานข่าว ผลงานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ การแข่งขันกีฬา ผลการเลือกตั้ง การร่วมประชาสัมพันธ์งานส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดต่าง ๆ นอกจากนี้ในส่วนของมนุษยชาติ ก่อให้เกิดการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม การสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน การเปลี่ยนและถ่ายทอดเทคโนโลยีการสื่อสาร
- 6.3.3 นักวิทยุสมัครเล่นมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กและเยาวชนในโอกาสต่าง ๆ เช่น กิจกรรมลูกเสือคุยกับนักบินอวกาศผ่านวิทยุสมัครเล่น กิจกรรมในงานลูกเสือทางอากาศซึ่งจัดในโรงเรียนต่าง ๆ งานชุมนุมลูกเสือโลก งานชุมนุมลูกเสือแปซิฟิก งานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ

6.4 ด้านเทคโนโลยี

เนื่องจากพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ.2498 ประเทศไทยไม่เอื้ออำนาจต่อการสร้างและพัฒนาอุปกรณ์วิทยุสื่อสาร สิ่งทีพนักงานวิทยุสมัครเล่นไทยสามารถพัฒนาได้ มีเพียงสายอากาศเท่านั้นที่เห็นผลชัดเจน

- 6.4.1 การทดสอบทดลองด้านสายอากาศของพนักงานวิทยุสมัครเล่นนำไปสู่การผลิตทดแทนการนำเข้าสายอากาศของราชการในอดีต
- 6.4.2 การทดสอบมางไกลของนักวิทยุสมัครเล่น และการทดสอบภาคสนามเป็นการเตรียมความพร้อมสถานีวิทยุสื่อสารในภาวะฉุกเฉิน ทั้งความพร้อมของอุปกรณ์ การวางจุดที่ตั้งสถานีที่เหมาะสม
- 6.4.3 นักวิทยุสมัครเล่นได้ทดลองและเผยแพร่โหมดการสื่อสารใหม่ เช่น การติดต่อสื่อสารผ่านดาวเทียม การสื่อสารข้อมูลแบบ Package Radio และอื่น ๆ

- 6.4.4 การทดลองสื่อสารแบบสะท้อนคลื่นผ่านดวงจันทร์ ทำให้เกิดการพัฒนาคคุณภาพของเครื่องรับและเครื่องส่งที่มีประสิทธิภาพ

7. ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นในประเทศไทยสรุปได้ดังนี้

7.1 ด้านองค์กรวิทยุสมัครเล่น

ตลอดเวลาที่ผ่านมา กิจการวิทยุสมัครเล่นมีการรวมตัวเป็นกลุ่ม ชมรม และสมาคม ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากทั่วประเทศ แต่มีข้อจำกัดในการบริหารงาน ดังนี้

- 7.1.1 ขาดระบบโครงสร้างในระดับประเทศอย่างชัดเจน ทำให้ไม่มีองค์กรใดสามารถทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักของประเทศได้อย่างแท้จริง ไม่มีผู้ประสานงานหลักของเครือข่าย แม้จะมีองค์กรเป็นจำนวนมาก แต่อยู่รวมกันแบบกระจัดกระจาย ไม่มีการกระจายอำนาจที่เป็นระบบ
- 7.1.2 องค์กรขาดการมีส่วนร่วมของนักวิทยุสมัครเล่นกลุ่มย่อยในพื้นที่ ทำให้คณะกรรมการขององค์กร ไม่ได้เป็นตัวแทนของนักวิทยุสมัครเล่นที่แท้จริง และไม่สามารถจูงใจพนักงานวิทยุสมัครเล่นให้เข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างถาวรและยั่งยืน
- 7.1.3 มีความรู้ความเข้าใจไม่ตรงกัน พื้นฐานความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการวิทยุสมัครเล่นต่างกัน แต่ละองค์กรต่างมีการบริหารที่แยกตัวเป็นเอกเทศ มีแนวทางการบริหารพัฒนาที่แตกต่าง การพัฒนา การเจริญเติบโต ความสงบเรียบร้อยของกิจการวิทยุสมัครเล่นในแต่ละพื้นที่ ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเฉพาะบุคคลที่เป็นผู้นำองค์กร และกรรมการไม่มีกรอบโครงการบริหารหลัก
- 7.1.4 มีการวางบทบาทหน้าที่ขององค์กรในลักษณะการจับผิด กำหนดหน้าที่ที่ไม่มีอำนาจรองรับ และให้ความสำคัญกับโครงสร้างทางกายภาพมากกว่าคุณภาพ
- 7.1.5 องค์กรไม่สามารถเป็นแกนนำในการรวบรวมหรือกระจายความรู้ และข้อมูลข่าวสาร ทั้งจากระดับสากลและจากส่วนกลางไปถึงพนักงานวิทยุสมัครเล่นทั่วไปในแต่ละพื้นที่ได้
- 7.1.6 องค์กรไม่มีรายได้ หรือแหล่งทุนที่ทำให้สามารถทำกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง หรืออย่างยั่งยืน

7.1.7 องค์การถูกบังคับจากภาครัฐให้เกิดค่าใช้จ่ายจำนวนมาก โดยไม่มีรายได้เพียงพอ เช่น การกำหนดให้ต้องจัดตั้งและดำเนินการสถานีสถิตบำบัด หรือการกำหนดให้องค์กรต้องจัดทำจากหมายรับรองผู้ขอใบอนุญาตพนักงานวิทยุสมัครเล่นโดยไม่อนุญาตให้เก็บค่าใช้จ่าย และไม่ให้เลือกรับรองเฉพาะสมาชิก

7.1.8 องค์การถูกมอบหมายให้ทำหน้าที่ในลักษณะคอยจับผิด ทำให้เกิดความแตกแยกระหว่างองค์กรกับพนักงานวิทยุสมัครเล่นในพื้นที่

7.2 ด้านพนักงานวิทยุสมัครเล่น

7.2.1 พนักงานวิทยุสมัครเล่นจำนวนมาก มีความรู้ความเข้าใจต่อกิจการวิทยุสมัครเล่นโดยรวมไม่ตรงกัน ทั้งด้านวัตถุประสงค์ และวิธีปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อรัฐมีนโยบายการเพิ่มจำนวนโดยการลดมาตรฐาน

7.2.2 พนักงานวิทยุสมัครเล่นไม่ทราบชัดเจนถึงหน้าที่ที่จะต้องกระทำ และสิทธิ ทั้งของตนหรือผู้อื่น ทำให้มีการละเมิดสิทธิ และละเลยหน้าที่ หรือปฏิบัติเกินอำนาจหน้าที่ เป็นบ่อเกิดของความขัดแย้งและแตกแยก รวมทั้งเป็นอันตรายต่อตนเอง และต่อความมั่นคงของชาติ

7.2.3 พนักงานวิทยุสมัครเล่นมีการรวมตัวเป็นกลุ่ม และจัดกิจกรรมกันเองตามความสนใจ ซึ่งมีความอบอุ่นและเป็นกันเองมากกว่า

7.2.4 พนักงานวิทยุสมัครเล่นไม่ได้รับการกระตุ้น หรือส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เท่าที่ควร

7.2.5 พนักงานวิทยุสมัครเล่นส่วนหนึ่ง เข้าใจการอบรมเพื่อรับประกาศนียบัตรพนักงานวิทยุสมัครเล่น เพียงเพราะต้องการใบอนุญาตเพื่อนำเครื่องวิทยุสื่อสารไปใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์อื่น

7.3 ด้านกฎระเบียบและกำกับดูแล

กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุสมัครเล่น มีการใช้มานาน ตั้งแต่หน่วยงานของรัฐยังมีข้อห้วงโยในด้านความมั่นคง ปัจจุบันรัฐได้อนุมัติการสื่อสารโทรคมนาคมอื่น ๆ ที่หน้าเป็นห่วงมากกว่าวิทยุสมัครเล่นอย่างมากแล้ว แต่กิจการวิทยุสมัครเล่นยังอยู่ภายใต้การควบคุมบังคับของกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่ออกโดยหลายหน่วยงาน ซึ่งมีความเข้าใจต่อกิจการวิทยุสมัครเล่นต่างกัน ทำให้กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ปิดกั้นการพัฒนาของกิจการวิทยุสมัครเล่น สร้างความอึดอัดคับข้อง และความแตกแยก สร้างความยุ่งยาก โดยมีผลเสียมากกว่าได้ กลุ่มเครือข่าย ไม่ชัดเจน ต้องอาศัยดุลยพินิจของผู้พิจารณาซึ่งแต่ละคนมีมาตรฐานต่างกันตามระดับข้อมูลที่ได้รับ

ในด้านการกำกับดูแล ผู้ที่ร่างและพิจารณาระเบียบ ส่วนมากไม่ได้เป็นนักวิทยุสมัครเล่นที่เข้าใจในกิจการวิทยุสมัครเล่นในระดับสากล ทำให้ระเบียบบางส่วนไม่ครอบคลุม บางส่วนไม่สามารถปฏิบัติได้ ผู้มีหน้าที่กำกับดูแลยังมีความเข้าใจต่อกิจการวิทยุสมัครเล่นไม่ชัดเจน กิจการวิทยุสมัครเล่นเป็นกิจการรอง ทำให้การพัฒนาปรับปรุงแก้ไขทำได้ยากและล่าช้ามาก

8. ประเด็นท้าทายในการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

จากการพิจารณาถึงสถานะปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรคของการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่ามีประเด็นท้าทายที่สำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ ดังนี้

- 8.1 การเชื่อมโยงทิศทางการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นกับแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคง และการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคมประเทศชาติในยามเกิดเหตุฉุกเฉินและภัยพิบัติ
- 8.2 การสร้างความชัดเจนในการส่งเสริมและผลักดันให้องค์กรวิทยุสมัครเล่นมีความเข้มแข็ง สามารถดูแลตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการผลิตพนักงานวิทยุสมัครเล่น และเป็นศูนย์รวมแห่งการพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวกับกิจการวิทยุสมัครเล่น และช่วยเหลือสนับสนุนให้องค์กรวิทยุสมัครเล่นมีงบประมาณเพียงพอในการบริหารองค์กร และดูแลพนักงานวิทยุสมัครเล่นในพื้นที่
- 8.3 การเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเพื่อสานต่อเจตนารมณ์ที่แท้จริงของการเป็นพนักงานวิทยุสมัครเล่นที่สมบูรณ์และมีศักยภาพ เพื่อให้วิทยุสมัครเล่นมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมีคุณภาพ กิจการวิทยุสมัครเล่นเจริญก้าวหน้า และมีมาตรฐานระดับสากล
- 8.4 การส่งเสริมสถาบันการศึกษาในการสร้างสรรค์กิจการวิทยุสมัครเล่นเป็นงานอดิเรกแก่เยาวชน เพื่อให้เยาวชนของประเทศมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม
- 8.5 ส่งเสริมให้เครือข่ายวิทยุสมัครเล่นสามารถรองรับข่าวสารหลักได้ทันทีกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ
- 8.6 การปลูกจิตสำนึก คุณธรรม และจริยธรรมการช่วยเหลือสังคม รวมทั้งการเป็นพนักงานวิทยุสมัครเล่นที่ดี เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์สังคมที่ดี มีความสงบสุขตลอดไป

บทที่ 3

แนวทางปฏิบัติในการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น

จากการวิเคราะห์ภาพรวมและสถานการณ์พัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นของประเทศไทยในปัจจุบัน ซึ่งเป็นปัจจัยที่เป็นผลกระทบ และเงื่อนไขสำคัญในการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ และเป้าหมายการพัฒนา กิจการวิทยุสมัครเล่น สามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์ แนวทาง และเป้าหมาย การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นของประเทศไทยที่มีความสอดคล้องและรองรับ เป้าหมายในแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2548 – 2550 ดังนี้

1. วิสัยทัศน์

กิจการวิทยุสมัครเล่นในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ พร้อมสร้าง เครือข่ายระดับสากล พนักงานวิทยุสมัครเล่นมีศักยภาพ มีจิตสำนึกเพื่อสังคมและ ประเทศชาติ

2. เป้าหมายหลัก

จากข้อมูลภาพรวม สถานการณ์พัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นของประเทศไทยใน ปัจจุบันดังกล่าวข้างต้น ทำให้สามารถกำหนดเป้าประสงค์หลักในการพัฒนากิจการวิทยุ สมัครเล่นในช่วงเริ่มต้น อันเป็นช่วงระยะเวลาการวางรากฐานที่สำคัญเพื่อการพัฒนาสู่ ความยั่งยืนในระยะต่อไป ดังนี้

- 2.1 องค์กรวิทยุสมัครเล่นมีความเข้มแข็งสามารถดูแลและพึ่งพาตนเอง ภายใต้การ สนับสนุนและส่งเสริมที่เป็นรูปธรรมจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 พนักงานวิทยุสมัครเล่นได้รับการพัฒนาศักยภาพ ชีตความสามารถ ตลอดจน เป็นผู้มีจริยธรรมและมีจิตสำนึกในการช่วยเหลือสังคมประเทศชาติในระดับสูง
- 2.3 มีช่องทางที่มีประสิทธิภาพ ในการเปิดรับประชาชนเข้าสู่วงการวิทยุสมัครเล่นให้ มีคุณสมบัติอันพึงประสงค์
- 2.4 มีช่องทางการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจในกิจการวิทยุสมัครเล่นต่อ บุคคลภายนอก เพื่อเพิ่มปริมาณพนักงานวิทยุสมัครเล่นที่มีคุณภาพ
- 2.5 สัดส่วนของสถาบันการศึกษาที่มีหลักสูตรหรือกิจกรรมเพื่อสนับสนุนเยาวชนให้ ความสนใจศึกษา ค้นคว้า เทคโนโลยีการสื่อสารในกิจการวิทยุสมัครเล่นเพิ่มขึ้น
- 2.6 มีเครือข่ายวิทยุสมัครเล่นทั่วประเทศที่มีการประสานสัมพันธ์บรรลุสู่เจตนารมณ์ ของกิจการวิทยุสมัครเล่น

- 2.7 เครื่องข่ายวิทยุสมัครเล่นสามารถรองรับข่ายสื่อสารหลักได้ทันทีกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : เร่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และสนับสนุนประชาชน เข้าสู่วงการวิทยุสมัครเล่น

*“กระตุ้นและปลูกฝังให้พนักงานวิทยุสมัครเล่นตระหนักในการยึดมั่นในคุณธรรม และ
จริยธรรม เป็นคุณสมบัติสำคัญ และสนใจเข้าร่วมในกิจการวิทยุสมัครเล่น”*

เป้าหมาย

1. มีการบรรจุเนื้อหาวิชาด้านคุณธรรมและจริยธรรมลงในหลักสูตรอบรมและสอบเพื่อรับประกาศนียบัตรพนักงานวิทยุสมัครเล่น
2. มีการทดสอบความมีคุณธรรมและจริยธรรมในการสอบเพื่อรับประกาศนียบัตรพนักงานวิทยุสมัครเล่น
3. องค์กรวิทยุสมัครเล่นเป็นแกนนำหลักและมีแนวทางในการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมแก่พนักงานวิทยุสมัครเล่นในพื้นที่ ที่นำมาใช้ปฏิบัติจริง
4. มีการประชาสัมพันธ์และเพิ่มช่องทางการเข้าสู่วงการวิทยุสมัครเล่นมากขึ้น
5. มีสัดส่วนพนักงานวิทยุสมัครเล่นขั้นต้นเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2548 คิดเป็นร้อยละ 20

แนวทางการปฏิบัติ

1. ปรับปรุงและเพิ่มเติมเนื้อหาด้านคุณธรรมและจริยธรรมลงในหลักสูตรการอบรมและสอบเพื่อรับประกาศนียบัตรพนักงานวิทยุสมัครเล่น
2. ปรับปรุงให้มีการทดสอบด้านคุณธรรมและจริยธรรมลงในการสอบเพื่อรับประกาศนียบัตรพนักงานวิทยุสมัครเล่น
3. ประสานงานกับองค์กรวิทยุสมัครเล่นประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสาร จัดทำแนวทางและกำหนดกิจกรรมในการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมแก่พนักงานวิทยุสมัครเล่นในพื้นที่ ควบคุมการพัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงานวิทยุสมัครเล่นอย่างสม่ำเสมอ
4. เผยแพร่ข่าวการสมัครสอบและการอบรมและสอบเพื่อรับประกาศนียบัตรผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เช่น เว็บเพจ และสถานีวิทยุกระจายเสียง เป็นต้น

5. ร่วมมือกับองค์กรวิทุสมัครเล่นและสถาบันการศึกษาจัดให้มีการสอบ และฝึกอบรมเพื่อรับประกาศนียบัตรพนักงานวิทุสมัครเล่นให้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การวางรากฐานความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองขององค์กรวิทุสมัครเล่น

“ส่งเสริมและกระตุ้นให้มีการปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพขององค์กรวิทุสมัครเล่น”

เป้าหมาย

1. ผลักดันและสนับสนุนให้สมาคม/ชมรมวิทุสมัครเล่นมีระบบการบริหารจัดการที่ดี มีงบประมาณของตนเองเพียงพอในการดูแลบริหารจัดการ
2. สนับสนุนสมาคม/ชมรมวิทุสมัครเล่นมีการจัดการและถ่ายทอดความรู้ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้แก่พนักงานวิทุสมัครเล่นในพื้นที่

แนวทางปฏิบัติ

1. ร่วมส่งเสริมให้สมาคม/ชมรมวิทุสมัครเล่นมีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสมาคม/ชมรมวิทุสมัครเล่น รวมทั้งบทบาทการพัฒนากิจการวิทุสมัครเล่น
2. เปิดโอกาสและจัดหาเวทีให้สมาคม/ชมรมวิทุสมัครเล่นได้มีส่วนร่วมในการกำหนดบทบาทของตนเองในการพัฒนากิจการวิทุสมัครเล่น อาทิ การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นระยะ ๆ
3. สนับสนุนงบประมาณจากกองทุนพัฒนากิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ สำหรับสมาคม/ชมรมวิทุสมัครเล่นที่มีโครงการพัฒนาความรู้ และสร้างเครือข่ายการช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาเครือข่ายวิทุสมัครเล่นเพื่อช่วยเหลือสังคมประเทศชาติ

“ใช้แกนนำหลัก (Cluster) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถของเครือข่ายกิจการวิทุสมัครเล่นในการผสานพลังช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติ ทั้งในยามปกติและยามฉุกเฉิน”

เป้าหมาย

1. มีคลัสเตอร์ที่เป็นรูปธรรม คือ มีหน่วยงานรับผิดชอบหลัก (กทช.) กำหนดนโยบายการกำกับดูแล มอบนโยบายการบริหารจัดการอย่างชัดเจน โดยมีการเชื่อมโยงประสานงานระหว่างเครือข่ายวิทุสมัครเล่นทั่วประเทศ ผ่านแกนนำที่เป็นคลัสเตอร์หลักขององค์กรวิทุสมัครเล่นในแต่ละจังหวัด

2. มีแผนปฏิบัติการเตรียมความพร้อมด้านการสื่อสารกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ โดยสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์ฉุกเฉินสำหรับกิจการวิทยุสมัครเล่น (Amateur Radio Emergency Service : ARES)
3. มีข่ายวิทยุสมัครเล่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ทดแทนข่ายสื่อสารหลักได้ในอย่างทันทีทั้งที่ภายใน 24 ชั่วโมง

แนวทางปฏิบัติ

1. ผลักดันให้มีการจัดตั้งแกนนำหลัก (Cluster) ด้านการพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่นในแต่ละพื้นที่ ได้แก่ สมาคม/ชมรมวิทยุสมัครเล่นที่มีความเข้มแข็ง มีบทบาทสำคัญในพื้นที่ มีความเป็นกลาง และมีขีดความสามารถในการเชื่อมโยงประสานงานระหว่างเครือข่ายสมาคม/ชมรมวิทยุสมัครเล่น รวมทั้งพนักงานวิทยุสมัครเล่นในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบทบาทสำคัญในการประสานงานช่วยเหลือสังคมประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ และการจัดให้มีการเพิ่มพูน เผยแพร่ความรู้ และเสริมสร้างความสามัคคี มีความเข้าใจร่วมกันในด้านที่เป็นประโยชน์ต่อกิจการวิทยุสมัครเล่น
2. ร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการเตรียมความพร้อมด้านการสื่อสารกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติสำหรับกิจการวิทยุสมัครเล่น โดยมีแกนนำหลัก (Cluster) เป็นผู้รับผิดชอบรวบรวมแนวทางปฏิบัติในการเข้าทำหน้าที่ทดแทนข่ายสื่อสารหลักได้อย่างเป็นรูปธรรม
3. ประสานงานและกำกับดูแลให้มีการจัดเตรียมความพร้อม และฝึกซ้อมเป็นระยะๆ เพื่อให้พนักงานวิทยุสมัครเล่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ทดแทนข่ายสื่อสารหลักกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติได้ทันทีทั้งที่ภายใน 24 ชั่วโมง
4. ดำเนินการหรือสนับสนุนการจัดประชุม ฝึกอบรม และสัมมนาทางวิชาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกันประเมินสถานการณ์ วิเคราะห์ปัญหา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ กำหนดแนวทางแก้ไขและนำนโยบายสู่การปฏิบัติโดยสามารถวัดผลได้ชัดเจน
5. ปรับปรุงกฎระเบียบให้มีความสอดคล้องและรองรับแนวปฏิบัติ
6. สร้างแรงจูงใจแก่เครือข่ายวิทยุสมัครเล่นในการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย อาทิ รางวัลแห่งความภาคภูมิใจ การอุดหนุนด้านงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถพนักงานวิทยุสมัครเล่น

“นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาความรู้ความสามารถแก่พนักงานวิทยุสมัครเล่น ในการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมอย่างมีประสิทธิภาพ ”

เป้าหมาย

1. ประชาชนมีแหล่งเรียนรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์และทดสอบการรับ-ส่งข่าวสารผ่านเครื่องวิทยุคมนาคม
2. มีการพัฒนาเว็บไซต์เพื่อการเผยแพร่ความรู้ และทดสอบความรู้ความสามารถที่จำเป็นแก่ผู้สนใจเข้าสู่การวิทยุสมัครเล่น
3. มีการปรับปรุงเทคนิควิธีการสอบ และการฝึกอบรมเพื่อรับประกาศนียบัตรพนักงานวิทยุสมัครเล่นให้มีความสะดวกยิ่งขึ้น
4. สนับสนุนและกำหนดมาตรการให้สมาคม/ชมรมวิทยุสมัครเล่นจัดให้มีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารแก่พนักงานวิทยุสมัครเล่นเป็นประจำ
5. มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรพนักงานวิทยุสมัครเล่นชั้นกลางและชั้นสูงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร

แนวทางปฏิบัติ

1. ส่งเสริมให้มีการเปิด Club Station ในสถาบันการศึกษา เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาใช้เวลาว่างในการเรียนรู้การติดต่อสื่อสารเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม
2. พัฒนาเว็บไซต์ของ กทช. เฉพาะด้านกิจการวิทยุสมัครเล่น มุ่งเน้นการเผยแพร่ความรู้ การทดสอบความรู้ความสามารถและความพร้อมของผู้สนใจสอบเพื่อรับประกาศนียบัตรพนักงานวิทยุสมัครเล่น
3. พัฒนาซอฟต์แวร์สำหรับการทดสอบความรู้ความสามารถเพื่อรับประกาศนียบัตรพนักงานวิทยุสมัครเล่น
4. ส่งเสริมให้องค์กรวิทยุสมัครเล่นประสานงานองค์กรวิทยุสมัครเล่นระหว่างประเทศเพื่อติดตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานวิทยุสมัครเล่นพัฒนาความรู้และเลื่อนระดับขึ้นเป็นพนักงานวิทยุสมัครเล่นในระดับที่สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านการกำกับดูแล กิจการวิทยุสมัครเล่น

“ปรับปรุงกระบวนการออกใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุสมัครเล่นทุกประเภท”

เป้าหมาย

1. มีการบูรณาการกฎระเบียบเดิมให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ
2. มีการปรับปรุงและลดขั้นตอนการออกใบอนุญาตกิจการวิทยุสมัครเล่นปรับปรุงการออกใบอนุญาตพนักงานวิทยุสมัครเล่นโดยผ่านเครื่องอิเล็กทรอนิกส์
3. มีคู่มือการออกใบอนุญาตกิจการวิทยุสมัครเล่นประเภทต่างๆ สำหรับผู้ขอใบอนุญาต
4. มีฐานข้อมูลการออกใบอนุญาตกิจการวิทยุสมัครเล่นประเภทต่างๆ

แนวทางปฏิบัติ

1. ให้มีคณะทำงานเพื่อพิจารณาและเสนอแนะการปรับปรุงกฎระเบียบที่ใช้อยู่เดิม ในลักษณะการบูรณาการให้สอดคล้องสภาพการณ์ในปัจจุบัน
2. ปรับปรุงกระบวนการและลดขั้นตอนการออกใบอนุญาตกิจการวิทยุสมัครเล่นโดยปรับปรุงการออกใบอนุญาตพนักงานวิทยุสมัครเล่นโดยผ่านเครื่องอิเล็กทรอนิกส์
3. กทข. จัดทำคู่มือการออกใบอนุญาตกิจการวิทยุสมัครเล่นสำหรับเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว
4. กทข. จัดให้มีฐานข้อมูลการออกใบอนุญาตกิจการวิทยุสมัครเล่น เพื่อสะดวกในการสืบค้นข้อมูลอย่างเป็นระบบ

บทที่ 4

กลไกการบริหารแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

การผลักดันให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น ประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์หลักที่กำหนดไว้ จำเป็นต้องอาศัยกลไกการบริหารแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนที่ชัดเจน ต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพควบคู่กันไป

การบริหารจัดการและกำกับดูแลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ฯ เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สกทช.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 แต่เนื่องจากกิจการวิทยุสมัครเล่นมีความเกี่ยวข้องกับภาคีหลายฝ่าย ดังนั้น เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการประสานงานเชื่อมโยงถึงกันและกัน จึงเห็นสมควรให้มีคณะกรรมการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการวิทยุสมัครเล่น มีองค์ประกอบจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจการวิทยุสมัครเล่นจากภาคส่วนต่างๆ เช่น องค์กรวิทยุสมัครเล่น นักวิชาการ และพนักงานวิทยุสมัครเล่น

คณะกรรมการชุดดังกล่าวนี้ มีหน้าที่ผลักดันให้มีการนำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดไปปฏิบัติ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ โดยให้รายงานความคืบหน้าการดำเนินงาน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ต่อไป

.....